

їх практичну реалізацію на локальному рівні; комп'ютеризація общин як високоефективний і порівняно дешевий спосіб подолання соціальної ізоляції сільських жителів.

Тобто можна зробити висновок про необхідність подальшого дослідження і розвитку інноваційної системи країни як сукупності її регіональних складових, одним з основних елементів якої є соціальні інновації.

Список літератури: **1.** Щедровицкий П.Г. Технологии регионального планирования: от индустриальной к инновационной модели: <http://www.shkr.ru>. **2.** Mumford M.D. Social innovation: Ten cases from Benjamin Franklin. "Creativity Research Journal" № 14, 2002, p. 253 – 266. **3.** Бородин Е. Социальные инновации в системе сельского развития: концептуальные подходы. «Экономика Украины» № 4, 2010.

В.В. КУЗЬМЕНКО, к.е.н., **О.О. РЕГІНЯ**, студ., ДонНУЕТ ім. М. Туган-Барановського, Донецьк

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОЛПШЕННЯ

Однією з передумов стабільного економічного розвитку країни та її регіонів є формування та підтримка сприятливого інвестиційного іміджу в потенційних інвесторів. Таким чином, визначення та детальне вивчення основних факторів, що впливають на інвестиційну привабливість України є першочерговим завданням, вирішенням якого є розробка пропозицій щодо підвищення ефективності залучення інвестицій в сучасних умовах розвитку .

Існуюча сьогодні нестача внутрішніх інвестиційних ресурсів обумовлена, по-перше, тривалим періодом спаду вітчизняного виробництва і недостатністю ресурсів підприємств для оновлення та модернізації основних фондів. По-друге, різким падінням рівня доходів більшості населення України і, як результат, недостатністю заощаджень домогосподарств для здійснення інвестицій. По-третє, недостатньою є капіталізація української банківської

системи, що обмежує можливості здійснення масштабних інвестиційних проектів [1].

Згідно з дослідженнями щодо умов ведення бізнесу у нашій країні, які проводилися Світовим банком і Міжнародною фінансовою корпорацією Doing Business у 2008 році, рейтинг України погіршився: вона перемістилася з 128 місця на 139. Поліпшення відбулося тільки у сфері наймання робітників та службовців.

В цьому рейтингу розташовано 183 країни, які займають свої позиції згідно з розрахованими індикаторами, які визначають сприятливий інвестиційний клімат: реєстрація підприємств, отримання дозволів на будівництво, реєстрація нерухомості, кредитування, захист інвесторів, оподаткування, міжнародна торгівля, гарантування виконання контрактів, ліквідація підприємств. У 2010 році Україна знаходиться на 145 місці. Тобто, за останні три роки її рейтинг знизився на 17 позицій. Окрім того, що її випереджають усі європейські, північноатлантичні, східні країни, попереду неї такі Африканські країни, як Гана (67 місце), Намібія (69 місце), Кенія (98 місце), Ефіопія (104 місце), Алжир (136 місце). Випереджають Україну також її сусіди: Грузія (12 місце), Білорусь (68 місце), Польща (70 місце), Російська Федерація (123 місце) [2].

Більш детально рейтинг економіки України в 2010 році можна охарактеризувати за такими показниками: реєстрація підприємств (136 місце), отримання дозволів на будівництво (181 місце), реєстрація нерухомості (160 місце), кредитування (30 місце), захист інвесторів (108 місце), оподаткування (181 місце), міжнародна торгівля (139 місце), гарантування виконання контрактів (43 місце), ліквідація підприємств (145 місце) [3].

В 2011 році Міжнародною фінансовою корпорацією планується покращення таких показників України, як реєстрація підприємств (зі 136 на 118 місце), отримання дозволів на будівництво (зі 181 на 179 місце). Погіршиться рейтинг за такими показниками: реєстрація нерухомості (зі 160 на 164 місце), кредитування (з 30 на 32 місце), захист інвесторів (зі 108 на 109 місце),

ліквідація підприємств (з 145 на 150 місце). Залишаться незмінними оподаткування, міжнародна торгівля, гарантування виконання контрактів [3].

Інвестиційний клімат в сучасній Україні є незадовільним, тому управління інвестиційними процесами є надзвичайно складним. Не слід забувати, що чим менше імідж країни відповідає очікуванням інвестора, тим нижче оцінюється інвестиційний клімат і тим на більші уступки і пільги повинна йти держава для залучення капіталів. І навпаки, поліпшення інвестиційного клімату дозволяє державі послідовно знижувати пільги, вирівнюючи їх до міжнародних стандартів, і створюючи конкурентний інвестиційний ринок.

Сьогодні в Україні залученням інвестицій займається дуже багато установ, приватних структур, організацій як на державному, так і на регіональному рівнях. Основну увагу варто приділити лібералізації підприємницької діяльності, стабільності і передбачуваності правового поля, корпоративному і державному управлінню, лібералізації зовнішньої торгівлі і руху іноземного капіталу, розвитку фінансового сектора, зниженню рівня корупції, зниженню політичного ризику. А також найголовніше – це формування програми економічного розвитку країни і інвестиційних стимулів [4].

Таким чином, Україні для підвищення інвестиційної привабливості доцільно прискорити темпи реформування й економіки, раціонально здійснювати розподіл внутрішніх інвестицій, скоротити податки та надмірну заполітизованість. Це сприятиме її іміджу на міжнародній арені, а також припливу зовнішніх інвестицій в економіку держави, регіону, галузі та окремих підприємств.

Список літератури: 1. Гукалюк А.Ф., Іванович І.М. Інвестиційна привабливість як чинник підвищення конкурентоспроможності території // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – №6. – С. 167-173. 2. Рейтинг економік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://russian.doingbusiness.org/rankings> 3. Легкість ведення бізнесу в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://russian.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/ukraine> 4. Кузьель В.М. Трансформація інвестування виробництва в ринкових умовах господарювання // Формування ринкових відносин в Україні. – 2010. – №4. – С. 85-89.